

1893-2018.

Gyülekezeti Hírmondó

2018. Karácsony

14. évf. 4. szám

A betlehemi éjszakában felragyogott a mennyei fény és az angyal elmondta a megijedt pásztoroknak a nagy karácsonyi örömhírt: „Született néktek ma a Megtartó, aki az Úr Krisztus a Dávid városban. Ez pedig néktek a jele, találtok egy kisgyermeket bepólyálva feküdni a jászolban.” Luk. 2:11-12.

Ez a jászolban fekvő gyermek egy jel. Külsőleg, ránézésre igen csekély, de belsőleg kibeszélhetetlen nagy titok és jelentés. A világ tele van szimbólumokkal, jelekkel. Minden nagy világvallás is. De egy bepólyált gyermekre, mint jelre, csak a keresztyénségben lehet találni. Mi van ebben a jelben?

Benne van az egész világ! Amikor megszületik, megmozdul az egész mindenség.

Megmozdul a mennyei világ, megmozdul a föld, hiszen Ázsia belsejéből vágy és szomjúság indít egy sok ezer éves kultúrából csillagászokat, tudósokat, hogy meglássák a bepólyált gyermeket és kincseiket kitarják előtte. Megmozdulnak egyszerű pásztorok, hogy megnézzék a megszületettet. Megmozdul a gonosz világa is Heródes képében, aki féltékenységében megölet minden kétéves és az annál fiatalabb fiúgyermeket. Születése jelzi Rá várt valójában időtlen idők óta mindenki.

A bepólyált gyermek jelében ott az ember, hiszen éppen az Ő születése és halála tágította ki az emberi sorsot az örökkévalóságig.

A bepólyált gyermek jelében ott van az Isten is, hiszen Ő maga lett testté, a bepólyált gyermekben.

És ebben a drága jelben ott vagyunk mi is mind, hiszen abban a bepólyáltban nekünk született, mindnyájunknak született a Megtartónk.

Hívlak bennötöket gyertek, hódoljunk Neki, Akiben „Isten lehajtotta az eget és leszállt”!

Áldott Karácsonyt kívánok a „bepólyált gyermek” mellett!

2018. XII. havában.

Takaró Tamás
lelkipásztor

Wass Albert: Karácsonyi mese

Nagyapánk ott ült szokott helyén a kandalló mellett, s olykor egy-egy bükkfahasábot vetett a sziporkázó tűzre. A szűzdohány füstje kék felhőbe burkolta pipázó alakját ott a nagyszoba végiben, s ezüstös szakállán olykor megcsillant a láng.

Mi gyerekek a mennyezetig érő, gyertyafényben izzó karácsonyfa körül álltunk elfogódottan, és izgalomtól elmeredt szemmel, és sóvár pillantásokat vetve a karácsonyfa alatt fölhalmozott ajándékokra, húségesen énekeltük a Mennyből az angyal összes verseit. Ének után Apám fölolvasta a betlehemi csillag történetét a Bibliából, elmondtuk közösen a karácsonyi imádságot, s azzal nekiestünk a játékoknak, akár karámba szorított birkanyájnak az éhes farkascorda.

Kis idő múltával Nagyapánk megszólalt ott a kandalló mellett a maga érdes vénemberhangján:

Aztán tudjátok-e – kérdezte -, hogy miképpen keletkezett tulajdonképpen a karácsony?

Akkor született Jézus Krisztus – felelte Margit húgom okosan új babaháza előtt térdepelve, s Nagyapánk bólintott rá.

Ez igaz – mondta –, mert hogy Ő volt az Úristen legnagyobb karácsonyi ajándéka az emberi világ számára. De maga a karácsony már régen megvolt akkor. Ha ideültök mellém a tűzhöz, elmondom, hogyan keletkezett.

Hát az úgy volt – kezdte el, miután nagyot szippantott a pipájából -, hogy réges-régen, amikor Noé apánk unokái megépítették volt a Babel tornyát, s annak ledőlte után nem tudták megérteni egymást többé, mert az önzés összezavarta a nyelvüket, az irigység és az elfogultság egyre jobban és jobban kezdett elhatalmasodni ezen a földön. Aki nem volt olyan ügyes, mint a szomszédja, azt ölte az irigység, hogy a másiknak szebb háza van. Aki rest volt megművelni a földjét, az irigyelte azt, akinek szebb búzája termett, s mikor az irigykedés már igen-igen elhatalmasodott az embereken, akkor megszületett belőle a gonoszság. A rest lopni kezdett, a tolvaj gyilkolni, s a kéregető rágyújtotta jótevőjére a házat. Addig-addig, hogy egy napon aztán az Úristen odafönt az égben megsokallotta az emberek gonoszságát, s rájuk szabadította a sötétséget és a hideget.

A nap eltűnt az égről, a vizek befagytak, s a rablógyilkos számára nem termett többé semmi az elrablott földön. Nagy fázás, éhezés és pusztulás következett ebből az egész emberi világra. Mikor pedig már közeledett erősen az idő, amikor minden emberi életnek el kellett volna pusztulnia a földön, az Úristen odaintette maga mellé kedvenc angyalát, a Világosságot, és ezt mondta neki: „Eridj le, hű szolgám, s nézz körül a földön, melyet gonoszsága miatt pusztulásra ítéltam. Vizsgálj meg minden embert, asszonyt és gyermeket, s akiben még megtalálsz egy csöpp kis nyomát a jóságnak, annak gyújtsál gyertyát a szívében. Én pedig majd az utolsó előtti napon alánézek a földre, s ha csak egy kicsike világosságot is látok rajta, megkönyörülök az emberi világon, s megváltoztatom az ítéletet, amit kiróttam rája.”

Ezt mondta az Úristen, s a Világosság angyala alászállott a földre, hogy teljesítse a parancsot.

A föld sötét volt és hideg. Mint a csillagtalan, zimankós téli éjszaka, olyan. Az emberek tapogatózva jártak az utcákon, s akinek még volt egy darabka száraz, fagyott kenyere, az

elbújt vele a pincék mélyére, hogy ne kelljen megossza mással. Egy birkabőr bundáért meggyilkolta apját a fiú, s akinek még tűz égett a kemencéjében, az fegyverrel őrizte szobája melegét a megfagyóktól. Az angyal nagyon-nagyon elszomorodott, hogy hasztalan járta az emberi világot, mert nem talált benne sehol egy fikarcnyi jóságot sem.

Lassanként kiért a városból, s ahogy a dűlőúton haladt fölfele a hegyek irányába, egyszerre csak összetalálkozott a sötétben egy emberrel, aki egy döntött fát vonszolt magával kínlódva. Kíéhezett, sovány ember volt, s csak szakadt rongyok borították a testét, de mégis húzta, vonszolta magával a terhet, bár majdnem összeroskadt a gyöngeségtől. „Minek kínlódsz ezzel a fával? – kérdezte meg az angyal. – Hiszen ha tüzet gyújtanál belőle magadnak itt, ahol állsz, megmelegedhetnél mellette.”

„Jaj, lelkem, nem tehetem én azt – felelte az ember. Asszonyom s kicsi fiacskám van otthon, akik fagnak meg, s olyan gyöngék már, hogy idáig nem jöhetnének el. Haza kell vigyem nekik ezt a fát, ha bele is pusztulok.” Az angyal megsajnálta az embert, és segített neki a fával, s mivel az angyaloknak csodálatos nagy erejük van, egyszerre csak odaértek vele a sárból rakott kunyhóhoz, ahol a szegény ember élt.

Az ember tüzet rakott a kemencében, s egyszeriben meleg lett tőle a kicsi ház, s míg egy sápadtra éhezett asszony s egy didergő kisfiú odahúzódtak a tűz melege mellé melegedni, az angyal meggyújtott egy gyertyát az ember szívében, mert jóságot talált abban.

„Édesanyám, éhes vagyok . . .” – nyöszörögte a gyermek, s az asszony benyúlt rongyai közé, elővett egy darab száraz kenyeret, letörte az egyik sarkát, s odanyújtotta a gyermeknek. „Miért nem eszed meg magad a többit? – kérdezte az angyal. – Hiszen magad is olyan éhes vagy, hogy maholnap meghalsz.” „Az nem baj, ha én meghalok – felelte az asszony, csak legyen mit egyék a kicsi fiam.” S az angyal ott

nyomban meggyújtotta a második gyertyát is, és odahelyezte az asszony szívébe.

A gyermek leharapott egy kis darabot a kenyér sarkából, aztán megszólalt: „Édesanyám, elhozhatom két kis játszótársamat a szomszédból? Ők is éhesek, s nincs tűz a házukban. Megoszthatnám velük ezt a kis kenyeret meg a helyet a tűznél!” Az angyal pedig meggyújtotta a harmadik gyertyát is, és odaadta a kisfiúnak, aki boldogan szaladt ki a gyertyával a sötét éjszakába, hogy fénye mellett odavezesse kis társait a tűzhöz és a kenyérhez.

S pontosan ekkor érkezett el az utolsó előtti nap, és az Úristen alátekintett a földre, s a nagy-nagy sötétségben meglátott három kis pislákoló gyertyalángot. És úgy megörvendett annak, hogy az angyal mégis talált jóságot a földön, ha nem is többet, csak hármat, hogy azon nyomban megszüntette a sötétséget, visszaparancsolta a napot az égre, s megkegyelmezett az emberi világnak.

S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, s ezért ősszel a napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel későbbben távozik, hideg támad, és befagnak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot. Mi emberek pedig megijedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövettünk az esztendő alatt, és amikor eljön a legrövidebb nap, és a Világosság

angyala alászáll közénk jóságot keresni, egyszerre mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen ha alátekint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennünk lévő rosszat.

Ez a karácsony igazi meséje – fejezte be Nagyapánk ott a kandalló mellett azon a régi-regi karácsonyestén – én pedig azért mondtam el nektek, gyerekek, hogy megjegyezzétek jól, és emlékezzetek reá. Mert ez a mi emberi világunk újra építeni kezdi a Bábel tornyát, melyben egyik ember nem értheti meg a másikat, jelszavakból, hamisságokból, elfogultságokból és előítéletekből s jönni fog hamarosan az irigység is, a rosszindulat, meg a gonoszság, melyek miatt az Úristen újra pusztulásra ítéli majd az embert. Tolvajlás és gyilkosság fog uralkodni a földön, s ha a nyomorúság és a nagy sötétség rátok szakad majd, akarom, hogy emlékezzetek: csak a szívetekben égő gyertya menthet meg egyedül a pusztulástól.

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Gonda Kornél Valér, Lévai Léna, Kis Hunor
Szilárd testvéreinket.

Eltemettük:

Varga Ferenc István, Fiala Vilmos, Gyalog
Kálmán, Katonka Sándorné, Vereb Józsefné,
Kovácsy Gáborné, Németh Károly
testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei

Szeptember 1. Munka Úrkúton.

Szeptember 7. Varga Ferenc presbiter gyász-
istentisztelete templomunkban.

Szeptember 16. Takaró Tamás a nyáregyházi
református gyülekezet hálaadó isten-
tiszteletén való köszöntő beszéde, a
korábban ott szolgált lelkészek nevében.

Szeptember 24-26. Takaró Tamás berekfürdői
igesorozata több magyarországi és erdélyi
egyházmegye vezetősége és tagjai számára.

Szeptember 27. Anima Soni akusztikus koncert,
a Lónyay Utcai Református Gimnáziumban
az iskola újra indulásának 25. évfordulója
alkalmából.

Szeptember 30. Takaró Károly püspök
kelenföldi kibúcsúztatása, gyülekezetünk
vezetőségének és tagjainak részvételével.

Szeptember 30. ifj. Kreisz János végzős
sárospataki teológusunk szolgálata
gyülekezetünkben.

Október 14. Dr. Balla Péter rektor szolgálata
gyülekezetünkben.

Október 20-22. Fifa hétvége Vácon.

Október 21. Gyülekezetünk lelkipásztorának a Vác Felsővárosi gyülekezetben való prédikációja.

Október 22-26. Reformációi sorozat kerületünk protestáns egyházközsegeiben.

Október 24. Takaró Tamás és kórusunk szolgálata a baptista templomban.

Október 27. A szomszédos evangélikus gyülekezet beosztott lelkipásztorának beiktatása.

Október 28. Újbori és reformációi úrvacsorás istentisztelet.

November 1-4. A felnőtt ifjúsági csoport mátraházi csendes-hétvégéje.

November 4. Lelkipásztorunk Máramaros-szigeten, testvérgyülekezetünkben való úrnapi szolgálata.

November 4. Péterffy György, a Soroksár-Újtelepi gyülekezet lelkipásztorának szolgálata gyülekezetünkben.

November 11. Egyházmegyei szószékcserés vasárnap keretében lelkipásztorunk Kispest-Központi gyülekezetben való szolgálata.

November 11. Egyházmegyei szószékcserés vasárnap keretében Takaró János kelenföldi beosztott lelkipásztor szolgálata gyülekezetünkben.

November 15-16. Takaró Tamás és felesége, Mónika asszony kárpátaljai jószolgálati útja.

November 16. Juvenis ifink látogatása a 3 D Galériában.

November 17. Munka Úrkúton.

November 18. Takaró Tamás ráckevei gyülekezetben való úrnapi prédikációja.

November 18. Kiss László Pestszentlőrinc Szemeretelepi gyülekezet lelkipásztorának szolgálata Egyházközségünkben.

November 20-23. Takaró Tamás ráckevei evangélizációs sorozata.

November 26-30. Adventi esték sorozat gyülekezetünkben, lelkipásztorunk ige-szolgálataival.

December 2. A Lónyay Utcai Gimnázium 10/d osztályának szolgálata, bemutatkozója.

December 3-7. Takaró Tamás karcagi evangélizációs sorozata.

December 9. Asszonykarácsony műsorral és szeretetvendégséggel.

December 10-12. Takaró Tamás dunaszentgyörgyi evangélizációs sorozata.

December 16. Kórusunk karácsonyi koncertje és a közösség vacsorával egybekötött ünnepe.

December 18. Férfi és Fifa körünk szeretetvendégséggel egybekötött karácsonyi ünnepe.

December 21. Az ifjúsági csoportok szeretetvendégséggel egybekötött karácsonyi ünnepe.

December 22. Gyermekkarácsony.

December 25. Karácsony I. Úrvacsorával és kórus szolgálattal egybekötött ünnepi istentisztelet.

December 26. Karácsony II. Úrvacsorával és ifjúsági kórus szolgálattal egybekötött ünnepi istentisztelet.

December 31. Évzáró, hálaadó istentisztelet.

Az Anima Soni a Lónyayban

Közlemények

1. Megragadom az alkalmát annak is, hogy nyilvánosan is hírül adjam, hogyha Isten addig éltet, akkor 2019 július legvégén nyugdíjba megyek. Azután a gyülekezet új lelkipásztort választ. Hordozzuk ezt

imádságunkban és készülünk rá. Minden gyülekezeti választónak (aki a Választói Névjegyzékben szerepel) nagy a felelőssége. Az egyházi Törvény, a Választási Névjegyzékbe bekerülés feltételét leírta. Ezek közül a legmegfoghatóbb és pontosan ellenőrizhető is, az egyházfenntartói járulék befizetése, legalább a választást megelőző (2018.) évben.

2. Úrkúton új lendületet vett a munka! Reménység szerint nyár végére végezhetünk is. Majd szervezünk egy gyülekezeti kirándulást is akár több busz igénybevételével, közös ebédrel. Ennek tervezett időpontja, a munkák előrehaladásának is függvényében 2019 augusztus-szeptember.
3. Köszönjük az 1% felajánlást. Ebben az esztendőben ennek az összege: 740 657,- Ft.

Takaró Tamás
esperes lelkipásztor

FiFa Csendeshétvége

Sokáig érlelődött a FiFa kör tagjaiban a gondolat, hogy milyen jó is lenne kicsit kiszakadni a hétköznapi szürkeségből, megélni a közösség építő és formáló erejét, közös csendességet tartani távol a világ zajától. A gondolat gyümölcseként Kovács Bernadette és Takácsné Takaró Monika áldozatos és kiváló szervezésével, végül 2018 október 20-22-ig a FiFa közössége csendeshétvégén vehetett részt Vácon, melynek az Althann Vendégház és Konferenciaközpont adott otthont. A helyszín és a szállás tökéletes választás volt ahhoz, hogy a lelki élményt megfelelő testi kikapcsolódással egészítse ki.

A hétvége központi gondolata Isten vezetése és az imádság volt. Hogyan vezet Isten? Erről hallhattunk a szombat esti nyitó áhítaton és vasárnap délelőtt a Vác Felsővárosi Református Gyülekezetben az Istentiszteleten Takaró Tamás

nagytiszteletű úrtól. Központi Igeként hangzott: „Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.” (Róma 8,18). Szívbe markoló az a szeretet, hogy Isten, Aki a legjobban ismer bennünket, minden embert a szíve állapota szerint vezet. Másként szólítja meg azt, aki még távol van a megtéréstől – mint például a gazdag ifjú, másként azt, aki már az üdvösség kapujában van – mint például Zákeus, és másként azt, aki már az Övé – mint Péter. Isten Szentlelke által azokat vezeti, akik már átadták az életüket Neki. A gyülekezet lelkipásztora szeretetvendégség keretében az istentisztelet után bemutatta a helyi református közösség történetét, és mindennapjait.

A FiFa Vácon

Az első este az áhítat után közösségépítő játékkal ismertük meg jobban egymás gondolatait, érzéseit. Ezen az alkalmon őszintén megnyíltunk egymás előtt, mely vidám és felszabadító élmény volt. A játék során elhangzott személyes vallomások hol megneveltetek, hol mélyen megérintettek mindnyájunkat. A második este Kovács Márta vezetésével közösen énekeltünk Csókay professzor úr előadása előtt. Felemelő élmény volt együtt dicsérni Istent énekszóval is. Megrendítő volt a professzor úr alázatos és életformáló bizonyágtételét hallgatni; megtapasztalni: milyen, ha valakit valóban

vezetni tud Isten, mert kész neki engedelmeskedni.

Ezen az estén mindenki kapott egy-egy ígét. Mélyen érintett, ami a kis kártyámon állt: „De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited”. (Lukács 22:32) Ilyenkor mindig átgondolom az ígevers előtti és az utána álló szakaszt is: „Monda pedig az Úr: Simon! Simon! ímé a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited: te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed.” Jó volt ismét átélni, hogy Isten szeretete ilyen hűséges, és megtartatásom maga Jézus hordozza imádságban. Számomra szívet melengető volt, hogy Jézus ugyanazzal a szeretettel szeret engem most is, mint amikor az Övé lettem. Hálás voltam az ígéretért is, hogy alkalmassá tesz majd arra, hogy a testvéreimet erősítsem.

Sokan sokféle élethelyzetből, különböző lelkiállapottal érkezünk erre a hétvégére, ezért biztosan mindenkinek más-más üzenet vált fontossá. Ahogy az ott lévő testvéreimre és önmagamra is gondoltam, az fogalmazódott meg bennem, hogy milyen sokféle terhet cipelnek a körülöttem élők is... Ebben a három napban, ha csak egy kicsit is sikerült egymás meghallgatásával, beszélgetéssel, közös imával egymás terhet megkönnyíteni, akkor már megérte. A rengeteg közös séta, játék, tartalmasan töltött együttlét, a sok nevetés, jókedv mind közelebb vittek bennünket egymáshoz.

Az utolsó reggelen Takácsné Takaró Monika tartott áhítatot az imádságról, annak éltető erejéről, életformáló lehetőségéről. Ismét szívembe csengett, hogy maga Jézus imádkozik szüntelenül az Övéért.

Hálátelt szívvel gondolok az ott töltött napokra, amelyek megelevenedést, közösséghez tartozást és testi-lelki feltöltődést nyújtottak mindnyájunknak. Reménységünk szerint hamarosan ezt az első közös csendeshétvégét

újabb követi majd. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit a FiFa körbe, ahol lehetőség nyílik hitünk közösségben való megerősödésére, megélésére.

Vidáné Takács Mónika

November eleji ifi csendeshétvége Mátraházán

Idén abban a témában mélyedtünk el, hogy „Mi is az istentisztelet?”. Egy templomba járó, és hétközi alkalmakon résztvevő közösségben igazi kihívás volt ez a téma. Az első emberkéz építette oltároktól, az Úr Jézus Krisztus egyszeri és tökéletes áldozatbemutatásáig vizsgáltuk a kérdést. Míg Káin áldozata és istentisztelete nem volt kedves az Úrnak, addig Ábel áldozatára rátekintett az Isten. Ettől kezdve az emberiség két oltáron való áldozása végighúzódik a történelmen: útkeresés felfelé, a teljesítmény és érdemek alapján vagy a hit útján.

mátraházi csoportkép

Jézus kereszten bemutatott áldozata óta pedig ott feszül a kérdés a levegőben: Hiszem-e, hogy az Ő áldozata nyitotta meg az Eget, és ez egyszeri, egyedüli és elegendő a számomra? Én nem tudok tenni semmit, hogy Istent megbékítsem, és megszerezsem az áldását. De ha hittel elfogadom Jézus helyettes áldozatát,

akkor az életem az engedelmesség útján Istennek kedves hálaáldozattá válhat. Hitetlenül az egyik, hívőként a másik oltáron áldozunk. Hit által változik meg, hogyan érkezünk vasárnap az Úr elé, megváltozik az imaéletünk és önmagunk odaszánása is.

Természetesen a lelki feltöltődés mellett a fizikai pihenésre, kikapcsolódásra is bőven jutott idő. Sok színes program tarkította a hosszúhétvégét: első este egy helyi pincészetet kerestünk föl, ahol a borász család története és a gyártás folyamata mellett a kínálatba is belekóstolhattunk. A szokásos mátrafüredi sétán túl, meglátogattunk egy parádsasvári üvegmanufaktúrát, ahol a bátrabbak kipróbálhatták az üvegfűjást is. Az utolsó este pedig egy közeli hotel wellness részlegén pihenhattunk meg.

Hálás szívvel gondolok vissza ezekre a napokra! Hiszem, hogy egyikünk sem jött le úgy a hegyről, hogy ne találkozott volna ott az Úr Jézus Krisztussal, legyen ezért is Övé a dicsőség!

Martsáné Takaró Judit Virág

tárlat különlegessége, hogy a látogatók maguk is részesévé válhatnak a kompozícióknak. A vendégekkel kiegészült műveket pedig lefotózzák, így a résztvevők hazavihetik az élmény emlékét. Megörökíthették, ahogy néhányan óriáskígyók fogságában vergődnek, mások kubai táncosként ropják az utcán. De volt, aki Leonardo Da Vinci kezéből kapta ki az ecsetet, hogy vászonra vigye Mona Lisát, és voltak, akik egy „hógömbbe zárva” tölthettek néhány percet. A legizgalmasabb beállítások talán azok voltak, ahol lehetőség nyílt „megtréfálni a fizikát”, hiszen akadt olyan festmény is, ahol a fotókat elforgatva azt a hatás is kelthettük, hogy a plafonon lógunk, vagy épp a falon mászunk. Miután kifotóztuk magunkat, még egy csapatos kincskereső játékra is jutott idő. A látogatás végén mindenki kapott egy-egy kinyomtatott képet „angyali” önmagáról, valamint egy nagyméretű csoportképet is hazahoztunk, amely gyülekezeti nagytermünk falát fogja díszíteni. Fontosnak tartom, hogy időről időre kimozduljunk a négy fal közül és izgalmas közös élményeket szerezzünk, hol a kultúra, hol a könnyedebb időtöltés jegyében.

ifj. dr. Takaró Mihály

Rendhagyó tárlaton járt a Juvenisz ifi

csoportkép

November 16-án látogatást tettünk a Juvenisz ifivel a budapesti 3D Galériába. Az interaktív

Beszámoló az Anima Soni őszi-téli programjairól

Az Anima Sonival, gyülekezetünk zenekarával az őszi félévet egy megbeszéléssel nyitottuk, melynek során ujjhegyre szedtük az elkövetkező hónapok eseményeit, feladatait.

Először szeptember 27-én a Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium felkérésére, akusztikus koncertet adtunk az iskola újra indulásának 25. évfordulója alkalmából. A jól ismert dalok ilyenfajta áthangolása nagy sikert aratott a közönség körében.

A következő hetek műhelymunkáról szóltak. Két ifjúsági dal került feldolgozásra: Az „Áldjátok az Urat” és a „Szálljon hangunk” című énekeket a modern és a kórus hangzás ötvözésével „álmodtuk meg”, Brandenburg Ádám zeneszerzőnk vezetésével. Nagy előre lépés, hogy az elkészült számot dobosunk, Brandenburg Máté stúdiójában vehettük fel családias, mégis profi környezetben. Az időzítés kedvező volt, hiszen nem sokkal ezután zenekarunk felkérést kapott a Magyar Televíziótól, hogy immáron harmadik alkalommal szeretnének együtt dolgozni velünk adventi műsoruk kapcsán. A Református Ifjúsági Műsor részeként felcsendülhet a legutóbbi (Látomás) albumon hallható: Szeretetre várva, Föld Sója, és Veled, valamint legfrissebb Áldjátok az Urat és Szálljon hangunk „medley”. A műsort két részben, december 23-án és január 6-án láthatják a nézők a Duna World-on.

TV felvétel

Az előttünk álló időszakot az együttes 10 éves fennállásának ünnepi koncertjére való felkészülésre szánjuk. A koncerttel szeretnénk méltó módon köszönetet mondani Istennek, amiért gazdag áldásával kísérté az elmúlt éveinket és reménység szerint a továbbiakban is folytathatjuk missziós feladatunkat a zene szent eszközével.

Somlyai Boglárka és Takaró Márta

Az elkövetkező hónapok tervezett gyülekezeti eseményei:

2019. január 1. Évnyitó, áldást kérő istentisztelet.
- Január 19. Takaró Tamás előadása a Dunamelléki Presbiteri Szövetség konferenciáján.
- Január 21-25. Ökumenikus imahét.
- Február 17. Konfirmandusok szülői értekezlete.
- Február 24. Néhai Takaró Károly korábban rögzített igehirdetése.
- Március 3. Bibliavasárnap.
- Március 15-17. Kórustábor Kisújszálláson.
- Április 14. Virágvasárnapi ünnepi istentisztelet kórusszolgálatlalt.
- Április 15-18. Nagyheti előkészítő sorozat.
- Április 19. Nagypénteki ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és kórusszolgálatlalt.
- Április 21. Húsvét I. Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és kórusszolgálatlalt.
- Április 22. Húsvét II. Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és kórusszolgálatlalt.

Kitekintő

Évfordulók december 15 - március 15-ig

- 1873. december 15.** 145 éve
Megszületett Kacsoh Pongrác matematikus és zeneszerző (János vitéz daljáték).
- 1830. december 16.** 185 éve
Megszületett Lotz Károly festőművész (Fürdő nő).
- 1833. december 16.** 135 éve
Megszületett Kós Károly erdélyi építész, grafikus, író, könyvkiadó, politikus.

1793. december 23. 225 éve

Megszületett Déryné Széppataki Róza énekesnő, színésznő, az első magyar opera-énekesnő.

1634. január 17. 385 éve

Meghalt Szenci Molnár Albert pap, egyházi író, nyelvtudós, az első magyar-latin szótár készítője.

1914. január 17. 105 éve

Vízre bocsátották a legnagyobb magyar gyártású csatahajót, a Szent Istvánt.

1989. január 22. 30 éve

Meghalt Weöres Sándor író, költő, műfordító, irodalomtudós.

1734. január 23. 285 éve

Megszületett Kempelen Farkas tudós, feltaláló, a sakkozógép megépítője.

1844. január 27. 175 éve

A Nemzeti Színházban megtartották Erkel Ferenc: Hunyadi László c. operájának ősbemutatóját.

1919. január 27. 100 éve

Meghalt Ady Endre költő, újságíró.

1844. január 28. 175 éve

Megszületett Benczúr Gyula festőművész, a magyar történeti festészet nagy alakja (Vajk megkeresztelése).

1889. január 30. 130 éve

Tisztázatlan körülmények között meghalt Rudolf trónörökös.

1899. február 3. 120 éve

Megszületett Koszorús Ferenc vezérkari ezredes, aki Horthy Miklós parancsára megmentette a budapesti zsidóságot.

1814. február 6. 205 éve

Megszületett Ganz Ábrahám feltaláló, gyáriparos magyar nehézipar egyik megteremtője, vasöntőmester.

1934. február 8. 85 éve

Meghalt Móra Ferenc író, újságíró, muzeológus (Kincskereső kisködmön).

1954. február 8. 65 éve

Londonban meghalt Jendrassik György gépészmérnök, feltaláló (Diesel motor, gázturbina).

1854. február 16. 165 éve

Bemutatták Liszt Ferenc Orpheus című szimfonikus költeményét.

1589. február 18. 430 éve

Elkezdték nyomtatni Vizsolyban a legrégebb fennmaradt (és ma is használt) teljes, magyar nyelvre lefordított Bibliát.

1819. február 19. 200 éve

Meghalt Péchy Mihály építész (debreceni református Nagytemplom és a Református Kollégium).

1844. február 20. 175 éve

Megszületett Munkácsy Mihály festőművész (Ecce homo, Krisztus Pilátus előtt, Golgota).

1954. február 24. 65 éve

Meghalt Herczeg Ferenc író, újságíró, a Horthy-korszak legnépszerűbb írója.

1899. február 26. 120 éve

Széll Kálmánt választották Magyarország miniszterelnökének, aki 1903.06.27-ig töltötte be tisztségét.

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged”

(János 17:3.)

Pesterzsébet, 2018. október 28.

Takaró Tamás, esperes

„AKIKET ISTEN LELKE VEZÉREL”

Lectio: Róma levél 8; 14-19

„Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai. Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!

Ez a Lélek bizonytságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik.

Mert a teremtet világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.”

Alapige: Róma levél 8; 14-15

„Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai. Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!”

Kedves Testvérek! A reformáció nem más volt, hiszen ma erre is emlékezünk, mint egy katolikus megújulási mozgalom. Ezt világosan kell érteni és látni. **A reformáció egy katolikus megújulási mozgalom volt.** Azok, akiket Isten szent Lelke erre a megújulásra vezetett, azoknak eszük ágában nem volt egy másik egyházat létrehozni. Szó sincs róla. Ráadásul mindnyájan katolikusok is voltak, kivétel nélkül, akik

reformátorokká lettek, és így is ismerjük őket. Nem is lehettek mások, csak katolikusok.

Húzzuk tehát alá: A reformáció egy katolikus megújulási mozgalom volt. **Isten Lelke újat akart az egy egyház életében, és ezt munkálta.** Az előreformáció, amely több mint száz évvel a reformáció előtt megkezdődött, az is egy katolikus megújulási mozgalomból született. A szerzetesrendek, amelyek a reformációt megelőzően születtek, kivétel nélkül mind katolikus megújulási mozgalmak gyümölcseként jönnek létre. **Isten Lelke vezette** azokat az embereket, és semmi más nem akartak, mint a meglévő egyház visszasságaira Isten Lelkének szorításával rámutatni, és visszavezetni az egy egyházat az eredeti bibliai tanítás és mindennapi életgyakorlatához.

Nehogy azt higgye valaki, hogy a protestánsok, köztük mi is reformátusok, valamilyen renitens nép vagyunk, vagy valami rendkívüliek vagyunk. Nem vagyunk mi semmi más, **mi egy katolikus megújulási mozgalom eszközei voltunk a reformációban.** Hogy ide jutottunk, az egy egészen más kérdés. Ami nagyon fontos most, a mai istentiszteletünkön, az az, hogy mind Luthernek, mind Kálvinnak ebben a lélek által mozdított katolikus megújulási mozgalomban **Pál Római levele** lett a leghangosabban beszélő. És azon keresztül indult el ez a megújulási mozgalom. Ebből a Római levélből olvastam most én is az ígét, amelyik Isten vezetéséről szól. Ezért a mai istentiszteletünkön ez lesz a témánk, mert **a megújulást munkáló Isten az Ő Lelkén keresztül vezetett és végezte el a megújulást.** Ezt teszi ma is.

A vezetéshez a más ereje kell, hogy az enyémet és az ellenállásaimat legyőzze, maga a vezetés pedig nem más, mint irányítás és elöljárás. A mögöttünk lévő vasárnap nem tudtam veletek lenni, mert a gyülekezetünk egyik csoportjával, az úgynevezett fiatal felnőtt közösséggel Vácon voltunk egy

lelkigyakorlatos római katolikus házban, és egy csendes hétvégét töltöttünk, amelynek a témája is ez volt: Isten vezetése. Próbáltunk az igében elmélyülni, az igéből tanításokat nyerni, és egy kicsit közelebb kerülni egymáshoz.

A vezetés. Hogyan is vezeti Isten az embert? Miként vezeti? Vajon mindenkit vezet Isten? Ha nem is olyan vallásos módon, ha vallástól függetlenül, vajon Isten minden embert vezet? Hiszen sokan úgy gondolják, igen, Istentől függetlenül is, vele való minden kapcsolat nélkül is. Időnként ki is mondják: *Mintha az Isten vezetett volna.* Van ilyen? Vannak az Istennek különös útjai is, különös vezetési módja is? És aki ma úgy ül ebben a templomban, hogy amikor én kimondtam, hogy Isten vezetése, akkor magára nézve azt tudja önmagának mondani, hogy: *Én nem tudok erről semmit. Engem nem vezet az Isten.*

Nyilván tudnám, hiszen ezzel kezdtük, hogy a vezetéshez más ereje kell, hogy az enyémet legyőzze és az ellenállásaimat legyőzze. Azt nem lehet nem észrevenni. Vajon, ha az az igazság, hogy engem nem vezet Isten Lelke, nem vezet az Isten, fogalmam sincs róla, hogy az egész mit jelent, akkor az miért van? És hogy eshet meg, hogy ebben változás álljon be, ha igénylem? Ha szeretném?

Kedves testvérek! Ezt a két, különös, szép igeverset olvastam, hogy Isten beszédéből keressük a nagy kérdésekre a választ erre is: *„Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.”* Nagyon fontos, ahogy folytatódik: *„Mert nem kaptatok szolgaságnak lelkét a félelemre, hanem a fiúság lelkét kaptatok.”*

Csak érintgetem, nem fogok belemenni, de **nagyon fontos dolog az Isten vezetése az ember életében.** Fontos az embernek. Gondoljátok csak el. Hogy naponta igazán komoly, nagy dolgokban kell dönten. Vajon a magam észére hagyatkozom, a szomszéd véleményére hagyatkozom, a saját kialakult látásomra hagyatkozom, vagy létezik ilyen, és ha létezik, milyen jó lenne, ha igaz lenne

nekem, rám nézve is, hogy Isten vezetésére hagyatkozom.

Mennyi rossz döntés van mögöttünk, gondoljátok el. Hányan elrontották az egész házasságukat! És vele együtt az egész életüket pokollá tették! Hányan elrontották a gyerekeikkel való kapcsolatukat végérvényesen. Most úgy tűnik, végérvényesen. Hányan rontották el a pályaválasztásukat! Mit soroljak még! **Óriási szükségünk lenne, hogy vezessen az Isten, hogy jól döntsünk.** Mert túl sok rossz döntés van mögöttünk. Túl sok baj, keserűség és nyomorúság!

Aztán váratlan élethelyzetbe kerülünk, néha egyik pillanatról a másikra. Eláll a levegőnk, nem tudunk megszólalni. Mit kellene mondani? Milyen jó lenne, ha Isten Lelke segíthetne! De hogy vezet az Isten? Utak és lehetőségek nyílnak ki előttünk életünk során. Menjek vagy ne menjek? Kezdek bele vagy ne kezdek bele? Csináljam vagy ne csináljam? Igent mondjak vagy nemet? Döntéseket kell hoznunk. Sokan súlyos testi problémák közé kerülnek. Élet halál mezsgyéjén járnak. *Hogyan hordozzam azt? Mitévő legyek?*

És bizony sokan vannak, akik tudják, hogy nincs még örök életük. Nincs róla bizonyosságuk. Hogyan lehet enyém Isten bocsánata és az örök üdvösség? Hosszan sorolhatnám még az okokat, indokokat, hogy miért lenne nagyon fontos Isten vezetése. Pedig ez valóság testvérek. Az egész Ószövetség tele van királyokkal, prófétákkal, akiket időről-időre Isten Lelke megragadott, szót adott a szájukba, indította vagy megállította őket, vezette őket az Isten Lelke. Az egész Újszövetség tele van vele. Gyülekezetek születnek. Apostolok lesznek prédikátorrá. Mártírrá. Egészen csodálatos és különös dolgokat tesznek egyszerű írástudatlan emberek. Ezrek térnek meg az ígehirdetéseikre. Egyik gyülekezet születik a másik után. Európa kezd keresztyénné alakulni, Isten Lelke vezet embereket.

Mindenkit vezet? Engem miért nem? Vajon milyen oka van ennek? És hogy lehet, hogy igazán vezessen? Kedves testvérek! Ha nem vezet valakit Isten Lelke és mégis olyan keresztyénedi félét próbál élni... *Alkalmi keresztyén.* – mondja ő. *A maga módján keresztyén.* – mondja ő. De ilyen egyik sincs. Be ne csapódjunk! Ilyen nincs, nem létezik. Attól, hogy kimondom, még nem azt jelenti, hogy ilyen van, hogy egyáltalán lehet ilyen. Testvérek! Ha Isten Lelke nem vezet egy ilyen keresztyénnek mondott, önmagát annak gondoló embert, akkor az az ember előbb-utóbb a keresztyénségével, az úgynevezett keresztyénségével kapcsolatban teli lesz keserőséggel, csalódással, önváddal. Előbb-utóbb rettenetesen unni fogja a templomot, szenvedni fog, ha végig kell ülni egy istentiszteletet. Aztán el fog menni teljes bizonyossággal a közösségből. Nincs kivétel. Ez törvényszerűen így következik be. Vajon miért? Hadd adjak egy nagyon egyszerű választ, aztán kicsit mélyebbre megyünk. **Azért testvérek, mert akit nem Isten Lelke vezet, azt az ördög vezeti az orránál fogva.** És az sem nem örvendetes állapot, sem nem kíváncsú, sem nem boldog, sem nem vonzó, és semmi jó nem születik belőle. Csak keserű, szomorú, csalódott, csendben Istent vádoló, majd elhagyó úgynevezett keresztyén élet.

Három dolgot szeretnék elmondani az Isten vezetésével kapcsolatban. Az első: **Kit vezet Isten Szent Lelke?** A második: **Ki ez a vezető Szentlélek?** És a harmadik: **Milyen úton vezet a Szentlélek?**

Kit vezet a Szentlélek? Lehet ezt tudni? Bárcsak mindenkit vezetne, nem rontanánk el olyan nagyon az életünket. Nem tartana ott Európa, ahol tart. De nem vezet mindenkit. **Mert ahhoz előbb vezethetővé kell tenni az embert.** Mert senki nem születik úgy, hogy Isten tudja vezetni. Nem az Isten tehetetlensége miatt, hanem az én ellenállásom miatt. Nem az Isten hatalma és ereje hiányzik hozzá, hanem az

én igenem is hiányzik. Testvérek, azt mondja az ige: „*Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.*”

És most jön a másik igevers: „*Mert nem kaptatok szolgaság lelkét, hanem fiúságnak lelkét kaptatok.*” Két fajta lelkeségről beszél ez a két igevers. **A fiúság lelkeségéről és a szolgaság lelkeségéről.** És nincs harmadik. Vagy Isten Lelke vezet, a fiúság lelke vagy a szolgaság lelke, ahogy mondom az ördög az orrodnál fogva, hogy azt hidd, hogy te vezeted az életedet. Tényleg így akartad vezetni? Így gondoltad a házasságodat? Így gondoltad az életutadat? A gyereknevelésedet? A karrieredet? Az utadat? Tényleg így gondoltad? Akkor ki vezetett? **Vagy Isten Lelke, vagy az ördög. Nincs harmadik út.** Nem kaptatok szolgaság lelkét. Mikor kapta az ember a lelket? Mikor Isten megteremtette az első embert. Mit olvasunk a Bibliában? „*És a maga lelkéből lehelt bele életet.*” Értitek? Nem a szolgaság lelkét lehelt Isten az emberbe, hanem a fiúságát, a szabadságát. Nem a rabságát. Nem a fogoly állapotét. Hanem a szabadságát és az Isten-fiúság lelkét. Ezért mondja az apostol, hogy nem kaptatok szolgaság lelkét. De hogy abban vagytok, ez tény. De nem Istentől kaptátok. **Istentől csak a fiúság lelkét kapjuk.** Ezért kedves testvérek, arra a kérdésre, hogy kiket vezet a Szentlélek, ezzel kell szembe nézni, hogy: **szolgaság vagy szabadság,** melyik vagyok én. Szolga lélek vagyok, a bűn szolgájának a lelke van bennem és így fogoly lélek vagyok. Vagy a fiúság lelkét kaptam már Jézus Krisztusban, és így a szabadság fia vagyok. Szolga vagy szabad. Nincs tébláboló. Nincs hezitáló. Nincs úton lévő. Vagy-vagy.

A szolga lélek nem vezethető. Isten nem vezeti a szolga lelkűeket. Egyiket sem. Csak akik a fiúság lelkét már kapták. Mindjárt elmondom, hogyan. **Azokat vezeti Isten Lelke, akik vezethetővé lettek.** A bűnesetben megvonta az ember a bizalmát Istentől, és szakított az Istennel. **Megvonta a bizalmát és szakított az**

Istennel. És kiderült az emberről, hogy Istentől elszakadni tudunk, Istenhez hozzámenni nem tudunk. Egyikőtök sem. Én sem. Senki. Hiába döntöd el most. Próbáld ki! Eddig semmi közöm nem volt az Istenhez igazán, csak úgy gondolom, hogy valami volt. Próbáld ki! Senki nem tud. Elszakadni nagyon tudunk! Istenhez visszajutni egyikünk sem tud a maga erejéből senki nem tud. És így eldől, hogy szolgál vagy szabad vagyok. Fogság lelke vagy a fiúság lelke van bennem.

A bűnt az utunkból nem tudjuk félretenni. A bűnt elkövetni el tudjuk, de a bűnt elrendezni nem vagyunk képesek. Tudjátok mire vagyunk képesek? **Rendezetlenül rejtőzködni Isten előtt.** Sokan hétről hétre ezt a „játékot” játszik a templomban. Rendezetlen lélekkel rejtőzködve bújnak Isten előtt, mint az első emberpár, amikor elkövette a bűnt. És azt mondta rejtőzködjünk el Isten előtt. Ezért van szükség szabadítóra. Értitek? Mert elrendezni semmit nem tudunk. Istennel a kapcsolatunkat helyreállítani nem tudjuk. Szükségünk volt egy szabadítóra. Jézusnak kellett jönnie. Ő az egyetlen, aki a bűn kérdést megoldja. És az Istennel való élő kapcsolatot helyre állítja. Nincs más ezen a világon. Nincs más út sem a világon. Jézust megkerülve nem lehet semmit egyetlen bűnösökkel sem fogságba számolni soha. Nincs hozzá erő. Senkinek nincs.

„Nem kaptatok szolgáskodásnak lelkét, hanem az Istenfiúságának lelkét.” Jézustól kaptuk, aki legyőzte a rabtartót a Golgotán és a foglyokat szabaddá tette. Ők lettek Isten fiai és mindig ők lesznek Isten fiai. Ők kapják a fiúság lelkét. Ezeknek a vezetését vette át a Szentlélek. Csak ezeknek a vezetését vette át a Szentlélek. *„Akiiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.”* **Ha nem történt meg, hogy előbb szabaddá tett Jézus, akkor bűn fogságban élek.** És foglyokat nem vezet az Isten Lelke. Előbb szabaddá kell, hogy tegye őket. Ezért jött a SZABADÍTÓ. Ez Jézus neve magyarra fordítva.

Ki hát ez a vezető Szentlélek? Testvérek, ő a galamb. A Jordán partján, mikor Jézus megkeresztelkedik, rászáll látható módon egy galamb. Azt mondja az írás, hogy az Isten Lelke. És attól kezdve a Szentlélek együtt jár Jézussal. Jézussal és Jézusban ott van a Szentlélek. Jól látható módon kitöltetik a Lélek. Az Isten mondja: *„Ez az én szerelmes fiam, én gyönyörködöm benne, ti pedig hallgassátok őt.”* Kedves testvérek! **A Szentlélek a vezérlő Lélek, akit Jézus azért küldött a mennyből, mikor a mennybe ment, hogy a maga munkáját folytassa.** Jézus helytartója a Szentlélek itt a földön. Azzal foglalkozik, hogy a tanítványokat kiképezze. Ezek vagyunk mi. Mi mindnyájan arra leszünk Jézus tanítványai, hogy kiképezzen a Szentlélek a fiamért, a lányomért, a férjemért, a gyerekemért, a barátomért. Segítsek neki, hogy el ne vesszen, hanem örök élete legyen. **Csak a Szentlélek tudja kiképezni Jézus tanítványait.** Azért küldi Jézus, hogy képezze ki az övéit. Engeded te ezt? Hagyod neki, hogy képezze az életed? *„Ő majd megtanít mindenre.”* - mondja Jézus. *Elküldöm a lelkemet, ő majd megtanít mindenre.* Ki fog képezni bennötöket. Nem a papokat, titeket! Mindannyiőtöket. Mindenkit. Akit szolgából szabaddá tud tenni a keresztség áldozatával.

A Szentlélek az a vezető, akit azért küldött le Jézus a mennyből, hogy bennem éljen, és az ő munkáját én is végezzem tovább. Az a dolgunk, hogy Jézus munkáját végezzem tovább. Amit Jézus test szerint végzett mikor test szerint közöttünk járt. *„Elküldöm az én lelkemet.”* Szabadságot kér ez a lélek bennünk. És Jézus munkáját tovább viszi bennünk. A szádát, életedet hitelessé teszi mások előtt. Óriási küldetése van a keresztyénségnek. Ehelyett itt rogyadozik Európában. Mindenfajta aberráció áldozatává lesz. Minden istentelenségre nyitott. És csak a pusztulást fogja elhozni magára. Ébresztő keresztyének! **A Szentlélek Jézus**

Krisztus helytartója, és vezetni akar, hogy én életeket Jézushoz vezessek. De előtte kiképez engem.

Sem Bibliaóra-ra nem járok, sem templomba, Bibliát sem olvasok, nem imádkozom... Hogy képezzen Isten Lelke bennünket? Hogy képezzen ki? Durcás keresztyének. Éppen kire haragszom, kire vagyok megsértődve, ki bántott meg, ki nézett rám rosszul. Kétségbeejtő! **Tudjátok, a Szentlélek által vezetettek azok, akik az Atya családjához tartozó megváltottak.** Akik attól a pillanattól kezdve tudják, hogy nem a magamé az életem többé, hanem az Úré. Mi az, hogy az én testem? Gőgös, buta ember! Nem a tiéd! Milyen jó, amikor ezt fel is ajánlhatod önként, boldogan az Istennek. Akik már meghallották Jézus követésre hívó szavát és engedelmeskednek is neki boldog hálaadással. Nem megsértődve, nem dűnnyögve, nem örökké panaszkodva, hanem boldog hálaadással. Mint tette Péter, János, Tamás, Filep... Micsoda hosszú a sor! Mi meg sokszor úgy gondoljuk, hogy milyen nagy áldozatot hoztam én Istennek! Felöltöztem, templomba mentem! Óriási áldozat! Legyen megtisztelve az egyház, a pap, az Isten, az egész menyország! Jajj, jajj!

És végül milyen úton vezet a Szentlélek. A szabály így hangzik: A Szentlélek Isten egyetlen egy úton vezet. Azért egyen, hogy könnyű legyen megtanulni. **Ez a Jézus követés útja.** Nincs a Szentléleknek magánútja. Nincs Jézustalan útja, nincs külön útja, mert ő a Jézus lelke. **A Jézus követés útján vezet Isten fiait.** A már megváltottakat, és az általa újjászülteket. A karizmatikus, pünkösdi, nyelveken szóló mozgalmak, felekezetek, egyházak, szekták közös tévedése a Jézustalanított Szentlélek. Mert olyan nincs. Ebben a Bibliában nincs, de a tiédben sincs. Jézus azt mondja, a Szentlélek Istenről: „*Engem dicsőít, mert az enyémből vesz.*” És azt mondja feltámadása után: „*Lesztek nékem tanúim eljön rátok a Lélek.*” Nekem lesztek tanúim, rólam fogtok beszélni. Értitek a

Szentlélek nem beszél másról, nem vezet másként, nem vezet máshova, csak Jézus útján vezet. A Jézus követés útján.

És már csak erről néhány szót. **A Jézus követés útja az önmegtagadás útja. Aztán az engedelmesség útja. Jézus mélyebb megismerésének és megtapasztalásának útja. A közösség vállalás útja.** Azt mondja Jézus: „*Ahogy én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást.*” Tudod ki ül melletted? Jobbra, balra. Előttem, mögöttem. Azt mondja Jézus: „*Ahogy én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást.*” Azt sem tudom kicsoda. Ide járok már 10-15-20-25-30 éve. Azt sem tudom ki ül mellettem, előttem. De nem is érdekel.

A közösség vállalásának útja. Azt mondja Jézus: „*Ahogy én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást.*” Nézz már a melletted lévőre. Szeresd úgy, ahogy Jézus téged szeret. Érted? Ne szaladj el! Ne félj tőle! Szeresd! Egyúttal nem csak a közösség vállalásának útja, hanem a közösséggé válás útja is a Jézus útja. Gondoljátok el, hogy a tizenkettő között ott volt Péter és Júdás. Hogy lesznek ezek egy közösséggé? Fura aki melletted ül, ugye? De fura ember! Tényleg az! Mind a tizenkettő. Csakhogy Jézus azt mondja: „*Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.*” Mind a tizenkettőt. Ha szereted, ha nem szereted. Ha utálsz Pétert, ha utálsz Jánost, ha utálsz Tamást, ha utálsz Júdást, akkor is én választottam. A Jézus útja a közösséggé válás útja is. Akármilyen is az a másik, ha Jézus kiválasztotta. **Neked csak egy feladatod van vele: Ismerd meg és szeresd.** Akkor is ha nagyon júdás-arca van. Szerinted. Vagy olyan gyanús péteres-indulatos. Vagy olyan nagyon tamásos-hitetlen. „*Én választottalak titeket.*” – mondta Jézus. Így lesztek közösséggé az én utamon. Együtt menve.

És végül másokért is és nem csak önmagamért élés útján vezet a Szentlélek,

hogy eszközzé legyek. Hogy összekötő kapocsá képezzen ki engem az Ő világával. És ezzel én Jézus munkáját folytassam, addig ameddig élek ezen a földön. Micsoda nagyra méltatás! **Jézus munkáját vihetem tovább, amíg élek.** „*Senki nem önmagáért él.*” - mondja Isten igéje. Ne élj önmagadért csak. Semmi jó nem lesz belőle. Hanem a másikért. Szolgálatra és nagyra méltatás, hogy Isten munkáját vihetem tovább ebben a világban. „*Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.*” „*Nem kaptatok szolgaság lelkét, hanem fiúság lelkét kaptatok.*”

Dicsőség legyen néki érette!

Ámen

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Hivatali idő: kedd, szerda, csütörtök 9 – 12 ó.

<u>Kedd:</u>	18:00	Férfióra – minden hónap 1. és 3. keddjén
	19:00	FIFA – Fialat felnőttek alkalmak – minden hónap 2. és 4. keddjén
<u>Szerda:</u>	19:30	Kóruspróba
<u>Csütörtök</u>	10:00	Gyülekezeti bibliaóra
	17:00	Óvodások hittanórája
	17:00	Kisiskolások hittan órája
	19:00	Anima Soni próba
<u>Péntek</u>	17:30	Mini ifi (17-21 évesek)
	17:00	Juvenis ifi (13 – 16 évesek)
	18:30	Nagy ifi
<u>Vasárnap</u>	10.00	Istentisztelet
		Gyermekek istentisztelet és gyermekmegőrzés
	11:30	Kórus próba és Ifjúsági kórus próba

pillanatkép a lapzártá után lezajlott karácsonyi kórushangversenyről

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor